

DREPTUL

LEGISLAȚIUNE — DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — ECONOMIA POLITICĂ

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Director : C. G. DISSESCU

Prim-Redactor : SILIU RĂDULESCU

COSTUL ABONAMENTULUI
A SE VEDEA PE COPERTĂ

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
3, STRADELA SF. SPIRIDON, 3

B. P. RADULESCU
REDACTOR-ADMINISTRATOR

C. G. Rătescu. — *Un raport judiciar*
Jurisprudența Română. — *Inalta Curte de Casație S. III.* —
Transacțiuni. Afaceri comerciale. — Martori.
(Firma Waston & Yoriell cu Jean Phocas)
Tribunalul Dorohoi. — Inchiriere. Arendare. Pact comisoriu.
Ofertă reală.
(Obștea Gărleni cu Margareta Babic)

UN RAPORT JUDICIAR.

D-l Stelian Popescu, ministrul justiției, abservând că hotărârile instanțelor de fond în materie penală și mai cu seamă ale Curților cu jurați sunt foarte adeseori casate pentru motive de formă, a însărcinat pe d-l Const. G. Rătescu, președintele secțiunii a II-a Curței de Casație, să-și expună observațiunile sale în această privință arătându-i și măsurile ce se pot lua pentru îndreptarea acestei situațiuni păgubitoare interesului justiției.

În urma acestei însărcinări, înaltul magistrat a prezintat raportul asupra căruia d-l Ministru al Justiției a pus următoarea rezoluțiune :

Constatările din acest raport sunt destul de îngrijitoare. Pentru a se înlătura greșelile cari se fac și de pe urma căroră suferă distribuția Justiției, până la votarea noului cod de procedură penală, acest raport se va imprima de urgență în broșură și se va trimite instanțelor interesate și anume : Prim-președinților Curților de apel, Prim-președinților și Președinților de tribunale, Procurorilor generali, Primilor-procurori, Procurorilor șefi de parchete și Judecătorilor pentru a supraveghea cu stricteță înlăturarea greșelilor constatate de Inalta Curte, ca se săvârșesc de instanțele de fond, atrăgându-le atenția că în caz de repetare a greșelilor și în urma acestei circulări, se vor lua măsuri disciplinare severe.

Stelian Popescu

Iată cuprinsul raportului care a motivat rezoluțiunea de mai sus :

Domnule Ministru,

În urma convorbirii ce am avut cu D-voastră și potrivit însărcinării ce mi-ați dat, de a examina și a vă aduce la cunoștință diferitele cazuri de violări de formă, pe cari judecătoria instanțelor judecătorești neobservându-le, se provoacă frecvente casări a deciziunilor și sentințelor lor, am onoare a vă aduce la cunoștință următoarele observațiuni în legătură cu chestiunea ce a făcut obiectul convorbirii noastre, cum și propunerile necesare în vederea măsurilor de îndreptare ce urmează a se lua și cari sunt următoarele :

În calitatea D-voastră de cap suprem al Justi-

ției, aveți dreptul de a priveghea stricta îndeplinire a îndatoririlor tuturor magistraților în ce privește exacta aplicare a legilor și ca consecință, a uză de dreptul de disciplină când necesitatea se va prezenta.

În acelaș timp Inalta Curte de casație și justiție are dreptul de cenzură asupra lucrărilor Curților, tribunalelor și judecătorilor, cu ocaziunea cercetării recursurilor primite în contra sentințelor acestor instanțe judecătorești.

Este necontestat că cu cât privegherea va fi mai întinsă, cu cât disciplina se va exercita mai sever, cu atât se va garanta mai bine și prompta aplicare a legilor de către instanțele judecătorești.

În adevăr, dreptul de priveghere și de disciplină este factorul cel mai important în administrațiunea justiției; el constituie sancțiunea îndeplinirii datoriei de către magistrat; fără această priveghere justițiabilii ar fi expuși la arbitrarul judecătorilor, sau ar deveni victima neglijenței lor.

La frumoasa operă ce aveți de îndeplinit din acest punct de vedere, socotesc, d-le Ministru, că Inalta Curte de casație este în măsură a vă ajuta și a colabora cu d-voastră, dându-vă un concurs puternic și real, prin a vă semnala nu numai abaterile disciplinare ce ar putea constata în sarcina magistraților, în contra cărora ar urma să aplicați sancțiuni, dar și orice alte nereguli în îndeplinirea oficiului lor de judecător.

În această din urmă privință, câmpul nostru de activitate este mai întins, iar constatările ce putem face, în ceace ne privește cel puțin, decurg în mod fatal din împrejurarea că noi, luând cunoștință zilnic de sentințele și actele judecătorilor din întreaga țară, cu ocaziunea cercetărilor recursurilor, suntem în măsură, mai mult ca ori cine, a descoperi din examinarea lor, pe lângă abaterile disciplinare, cari din fericire sunt mai rare și unele cazuri de neîndeplinirea îndatoririlor strict legale, sau de culpabilă neglijență, și de multe ori chiar cazuri de ignoranță în aplicarea legilor, fapte din care decurge un rău considerabil pentru bunul mers al justiției și o daună pentru interesele justițiabililor.

Astfel de abateri nu pot fi îndreptate decât luându-se sancțiuni energice în contra celor vinovați, iar pe de altă parte magistrații știind că lucrarea lor este supusă unui control real și serios acela al Inaltei Curți de casație, și că atunci când sentințele lor fiind casate din cauza neglijenței sau neobservării formalităților cerute de lege, li

s'ar aplica pedepse disciplinare, în urma aducerii la cunoștința D-voastră a unor astfel de cazuri, de sigur că vor reflecta mai mult înainte de a se pronunța și de a semna sentința, și nu se vor mulțumi, cum se întâmplă în foarte multe cazuri, de a da soluțiuni grăbite și de a-și pune semnătura fără control pe lucrarea pe care greșierul le-o prezintă, care în cele mai multe cazuri fiind prea împovărat cu lucrări, nu o poate redacta în condițiuni de a nu fi expusă casării.

Pentru a putea lua sancțiuni, urmează ca D-tră, D-le ministru, să cunoașteți abaterile comise de judecători, și pentru a le cunoaște urmează ca cineva să vi le facă cunoscut. Iată pentru ce ne-am propus a vă aduce la cunoștința observațiunile noastre ce avem de făcut și cari sunt următoarele:

Din practica de toate zilele observăm o încetineală îngrijitoare în mersul proceselor penale în fața instanțelor represive, la tribunale și judecători mai cu seamă, unde procesele penale durează ani întregi, și deși afacerile sunt în cele mai multe cazuri de mică importanță și fără nici o complicațiune din punct de vedere al mecanismului de judecată, totuș ele se eternizează pe condică, din cauza admiterii cu prea multă ușurință a orice fel de probatorii cerute numai din spirit de șicană sau întârziere, astfel că justiția represivă nu-și mai poate produce efectele dorite, când sancțiunea pentru faptul comis vine prea târziu dela comitere, pedeapsa trebuind să fie cât mai aproape posibil de comiterea infracțiunii.

Am adus deja la cunoștința D-voastră cazuri în cari autoritățile judecătorești s'au făcut vinovate de neglijență sau întârziere în judecarea afacerilor penale.

Dacă nu putem încă năzui la strălucirea justiției represive din Franța, sau la măreția faimoasei justiții represive din Londra, este necesar, cred să căutăm a evita pe cât este posibil, atât încetineala despre care vorbim mai sus, dar mai cu seamă indulgența de care judecătorii dela instanțele noastre penale se fac vinovați în aplicarea pedepselor, și cari ubuzând de dreptul ce le dă legea de a aplica circumstanțe ușurătoare, pronunță pedepse neproporționate cu gravitatea faptului, împrejurare socotită între altele, printre cauzele progresului recidivei la noi.

Prin pedepse afară din cale de blânde, cum se obișnuște a se da de instanțele judecătorești, iar câte odată prin achitări în afaceri grave, cazuri destul de cunoscute și în deajuns de recente, nu se va putea ajunge la moralizarea delicventului, nici combata infracțiunile atât de numeroase și variate, ce după rășboi mai cu seamă se comit cu atâta ușurință, de oarece autorii acestor infracțiuni sunt de mai înainte siguri, ori de impunitate, ori în caz când justiția îi condamnă, urmează sigur amnistierea.

Suntem cei dintâi în a recunoaște că judecătorul este suveran, că conștiința lui este intangibilă și că liberul său arbitru nu trebuie să fie influențat. E de prisos să afirmăm că ceea ce urmărim aci nu trebuie considerat ca o impietare asupra suveranității judecătorului, care ar putea avea loc atunci când am pretinde să dăm directive și soluționări în anumite cazuri determinate; sentimentul nostru este ca lăsând neatinsă independența ce se cuvine justiției, să destepțăm numai atențiunea magistratului, indicându-i anumite nor-

me cu caracter general, în scopul unei bune administrațiuni a justiției și a unei reale aplicări a legilor, ceea ce credem nu numai că ne este permis dar că suntem datori chiar să o facem.

Mai departe, instanțele represive trebuie să lupte cu toată rigoarea în contra tuturor infracțiunilor ce s'au înmulțit cānstituind o stare de nevroză socială, și în acelaș timp să caute pe toate căile să ajungă cât mai ne-nțrziat la judecarea afacerilor penale, ceea ce s'ar putea realiza atât prin o repartizare mai metodică a pricinelor în competența instanțelor penale, cât și prin stimularea magistraților la îndeplinirea datoriilor cu mai mult zel și stăruință, justiția penală în general trebuind să fie urgentă, fiindcă după cum se spune, repeziunea face parte din justiție, și este o injustiție de a judeca prea târziu.

Acestea sunt motivele cari ne-au îndemnat a vă aduce la cunoștință, D-le ministru, diferitele cazuri de abateri ce din examinarea dosarelor am constatat că s'au comis de magistrații diferitelor instanțe judecătorești, și cu deosebită setisfacțiune am constatat că D-voastră ați privit cu ochi buni această inițiativă a noastră, fiindcă am avut ocaziunea să vedem din răspunsurile ce ați binevoit a ne da, că sancțiunile cele cuvenite s'au luat împotriva celor vinovați.

Dar fiindcă credem că numai cu măsuri izolate răul nu se poate îndrepta, și de oarece nu toate cazurile vi se pot aduce la cunoștință fără a complica poate ocupațiunile D-voastră cu o numeroasă corespondență, credem că este de utilitate practică a se da instrucțiuni cu privire la normele de procedură ale instanțelor judecătorești în conformitate cu jurisprudența acestei secțiuni, după cum ne permitem a semnala mai jos binevoitoarei D-v. atențiuni.

Am observat D-le ministru, că foarte multe deciziuni ale Curților cu jurați și sentințele Tribunalului se casează din cauza neobservării formelor prescise de procedura penală sub pedeapsă de nulitate.

În consecință, avem onoare a aduce la cunoștința D-voastră cazurile cele mai frecvente de violare de formă, cari provoacă casarea unor asemenea deciziuni și sentințe, și cari sunt următoarele:

I. În materie criminală

Din cercetarea dosarelor diferitelor Curți cu jurați am constatat următoarele:

1. Listele juraților se comunică acuzaților în cele mai multe cazuri, în ziua fixată pentru judecarea procesului, iar nu cel mai târziu în ajunul zilei de judecată, precum prescrie art. 284 din procedura penală, combinat cu art. 2 din decretul-lege No. 2,899 din 1919.

2. Când ajunul zilei de judecată este o sărbătoare legală, formalitățile de comunicarea listei juraților se fac în aceasta zi, în loc de a se face în ziua imediat anterioară acestei sărbători.

3. Procesul-verbal dresat conform aceluiași text de lege, fie de directorul arestului, când acuzatul este deținut, fie de greșier, când acuzatul este judecat liber, de constatarea comunicării listei juraților, în cele mai multe cazuri lipsește din dosar.

4. Uneori un asemenea proces-verbal nu este subscris de către greșier.

5. La multe Curți cu jurați martorii cari sunt rude cu partea civilă se ascultă ca informatori,

fără prestare de jurământ, ceea ce atrage casarea, întrucât se violează art. 342, 347 din procedura penală.

De asemenea se ascultă fără prestare de jurământ martorii rudă cu acuzatul în alte grade de rudenie, decât cele limitativ arătate prin art. 347 din procedura penală.

6. Nu se arată în mod clar în procesul-verbal de audiență că martorii au fost ascultați sub prestare de jurământ, conform și în termenii prevăzuți de art. 342 din procedura penală sau nu se reproduce formula jurământului.

7. Când în ziua judecării cauzei se prezintă mai mult de 25 jurați titulari nescuzați și nedispensați, nu se pune în urnă, pentru tregerea la sorti a comisiunii de judecată, în conformitate cu dispozițiile clare ale art. 290 din procedura penală, numele tuturor acestor jurați.

8. Uneori verdictul juraților nu este subscris și de președinte și greșier, cum gresierie art. 373 din procedura penală, ci numai de primul jurat.

9. Nu se înserează în decizia de condamnare toate textele de lege cari prevăd și sancționează infracțiunea pentru care acuzatul este recunoscut culpabil și nu se arată că toate aceste texte au fost citite în ședința publică.

10. De multe ori iau parte ca asesori la Curtea cu jurați, magistrații cari au făcut instrucțiunea cauzei și au emis mandate de arestare contra acuzaților ce judecă, după cum am arătat că s'a întâmplat la Curtea cu jurați din județul Prahova, unde judecătorul Goruneanu, a luat parte ca asesor, deși emisese mandatul de arestare contra acuzaților, ceea ce a motivat casarea deciziei.

11. Nu se găsește atașată la dosar lista originală a celor 40 jurați trași la sorti de președintele tribunalului, conform art. 277 din procedura penală, care servește ca normă pentru îndeplinirea tuturor procedurilor ce decurg dintr'însa,

12. Nu există atașat la dosar un duplicat depe procesul-verbal de tragere la sorti a judecătorilor de tribunal, cari sunt chemați să constituie Curtea cu jurați.

13. Nu se face mențiune în procesul-verbal de ședință dresat conform art. 395 din procedura penală, de numărul adreselor cu cari sunt delegați: consilierul Curții de apel, chemat de a prezida, a adresei delegațiunii procurorului însărcinat de a susține acuzațiunea și a adresei președintelui tribunalului, de rezultatul tragerii la sorti a judecătorilor asesori.

14. Pentru acea parte liberă, față de care trebuie să se îndeplinească dispozițiunile art. 284 din procedura penală, combinate cu art. 2 din decretul-lege No. 2899 din 1919, nu se arată în conceptul greșiei Curții cu jurați și în procesul-verbal al agentului însărcinat cu înmânarea citației emise pentru acuzat de a se prezenta la ziua înfățișării și mențiunea de a se prezenta la greșia Curții cu jurați, spre a lua cunoștință de lista juraților, ce urmează să i se comunice concorm menționatului text 284 din procedura penală.

II. In materie corecțională

Majoritatea casării sentințelor tribunalelor și uneori ale Curților de apel provine din următoarele împrejurări:

1. Unele hotărâri nu sunt decât simple formulare, în întregime tipărite, fără a cuprinde recti-

ficările și adausurile necesare fiecărei spețe judecate, cum și suținerile părților, în altele nu se arată numele procurorului care a pus concluziuni în cauză, sau nu sunt semnate de toți magistrații cari au luat parte la judecată, după cum am arătat prin adresa cu No. 15.052/927 că s'a întâmplat la tribunalul Prahova secția. III.

2. Legea stabilește principiul ca orice hotărâre judecătorească să fie motivată, aceasta fiind cerută atât în interesul unei bune administrațiuni a justiției și încrederii ce trebuie să inspire justițiabililor hotărârile judecătorești, cât și pentru a da posibilitate instanțelor superioare de a exercita dreptul de control. În acest scop judecătorii fondului sunt dator să arate, conform art. 161 și 191 din procedura penală, în ce anume constă faptul imputat infractorului, să anunțe circumstanțele în cari a fost comis, probele pe cari s'au bazat pentru a-și formă convingerea despre existența faptului și culpabilitatea agentului, să aprecieze faptul în raporturile lui cu legea penală, dându-i calificarea legală, și să constate dacă sunt întrunite toate elementele legale ale infracțiunii.

Ori, am remarcat că cele mai multe instanțe se mărginesc a declara pur și simplu că „faptul imputat inculpatului se constată îndeajuns în sarcina sa din actele și lucrările din dosar”, ceea ce nu constituie o motivare legală și echivalează cu o nemotivare, care atrage casarea și trimeterea cauzei spre o nouă judecare, deci târăgănire și întârziere în soluționarea afacerilor penale. Această tendință foarte marcată a judecătorilor, de a se elibera de obligațiunea de a motiva hotărârile, după cum legea îi obligă și a nu arată, fie când declară culpabilitatea sau inocența fie când e vorba de a aplică o pedeapsă infractorului, motivele pe cari ei le-au avut în vedere și împrejurările ce au cântărit în balanța judecării lor, credem D-le ministru. că trebuie înfrânată pentru considerațiunile arătate mai sus.

3. De asemenea foarte multe hotărâri se casează pentru că instanțele de fond omit cu desăvârșire a se pronuță asupra cererilor inculpaților de a li se admite proba cu martori sau vreun alt mijloc de probațiune în apărare, iar uneori instanța de fond se mărginește a motiva că „proba cerută este inutilă”, fără a arată pe ce anume s'a bazat pentru a respinge proba solicitată, dacă o asemenea probă ar fi fost administrată nu ar fi fost de natură a aduce o nouă lumină în cauză și de a schimba soluțiunea ei, ceea ce de asemenea dă loc la numeroase casări.

4. De asemenea când instanța de apel admite și ascultă martorii propuși de inculpat în apărare, prin sentința de condamnare arată că s'a bazat pentru a stabili culpabilitatea infractorului pe actele din dosar și instrucțiunea urmată în cauză, de cele mai multe ori dela prima instanță, fără a analiza depozițiunile martorilor audiați în apărare și fără a arată considerațiunile pentru cari aceste depozițiuni au fost înlăturate, viciându-se în acest mod dreptul de apărare al inculpatului și pronuțându-se o hotărâre nemotivată, și deci casabilă.

5. Multe hotărâri, jurnale diferite procese-verbale și chiar verdicte al juraților, cuprind ștersături, răsături, adăogiri și îndreptări fără ca asemenea ștersături etc. să fie aprobate de președinte și greșier, cum cere în mod formal art. 75 din procedura penală, text care după cum a decis această

Inaltă Curte este aplicabil tuturor hotărârilor judecătorești.

6. Nu se arată în procesul-verbal al hotărârii că s'a dat cuvântul părții, nici nu se arată concluziile puse de părți.

7. Contestățiile în materie penală, se resping ca nesustinite, când inculpatul contestator nu se prezintă, fără a se lua în cercetare motivele contestației.

8. Grefierii tribunalelor, cari sunt chemați a îndeplini dispozițiunile art. 417 din procedura penală, omit de multe ori de a atașa la adresa cu care înaintează recursul sau cel puțin de a face mențiune în procesul-verbal de procura împuternicitului a face recurs în numele recurentului.

9. Mulți dintre procurori, fie din neglijență, fie că ignorează, nu se prezintă înaintea grefierului spre a face declarațiunea verbală de recurs, cerută de art. 417 din procedura penală, și se mulțumesc cu o adresă trimisă la grefă, ceea ce face ca recursul să fie neadmisibil.

10. Multe tribunale când sunt chemate după cererea condamnatului la închisoare să pronunțe lăsarea lui în libertate, conform art. 422 din procedura penală, acordă această libertate fără cauțiune, ceea ce este contrar textului clar al legii care nu permite liberarea decât cu cauțiune în bani.

11. Foarte adeseori nu se trimite de către grefă ca urmarea recursului făcut și a înaintării dosarului, actele constatatoare îndeplinirii formalităților art. 422 din procedura penală, adică jurnalul de liberare și informațiuni, dacă cauțiunea a fost depusă sau nu, ceea ce aduce întârzieri în soluționarea recursurilor.

În altă ordine de idei se întârziează în mod nejustificat comunicarea hotărârilor celor judecați în lipsă, și mai ales cu trimiterea dosarelor Curții de casație și a recursurilor declarate.

Prin adresele No. 2.173/928 și altele din acest an v'am relevat cazul când hotărâri au fost comunicate și dosare cu recursuri au fost înaintate Curții de casație după 1 și 2 ani și chiar 5 ani dela pronunțarea hotărârii.

În asemenea condițiuni și pentru a se evita numeroase casări, credem, d-le ministru, că ar fi util a se da o circulară Primilor președinți ai Curții de apel, Primilor președinți și Președinților de tribunale, grocurorilor generali depe lângă Curțile de apel, Primilor procurori și Procurorilor-șefi de parchete de pe lângă tribunale și Judecătorilor de ocol, ca să se conforme fiecare personal în ceea ce privește și să atragă în acelaș timp atențiunea celor în drept: consilierilor, judecătorilor și grefierilor, atât în privința următoarelor norme, cât și mai cu seamă asupra observațiunilor ce am semnalat mai mai sus:

1. Lista juraților să fie comunicată acuzaților în ajunul zilei de judecată.

Când ajunul zilei de judecată este o zi de Duminică sau sârbătoare legală, lista se va comunica în ziua lucrătoare imediat anterioară.

2. Procesul-verbal de comunicarea listei să fie atașat la dosar și subscris de cei îndrept.

3. Să nu se mai asculte fără prestare de jurământ la Curtea cu jurați, de cât persoanele rudă cu acuzatul în gradele enumerate limitativ prin art. 347 din procedura penală și acelea audiate ca simpli informatori de către președinte în virtutea puterii sale discreționare, conform art. 301, 302 din procedura penală.

4. Să se constate în mod expres că martorii au fost ascultați sub prestare de jurământ pe Sfânta Cruce, în conformitate cu termenii prescriși de art. 342 din procedura penală, sau să se reproducă formula jurământului.

5. Tragerea la sorți a comisiunii de judecată a juraților să se facă în cazul când se prezintă mai mult de 25 de jurați titulari nescuzați și nedispensați, punându-se în urnă numele tuturor acestor jurați.

6. Să se insereze în toate hotărârile de condamnare textele de lege aplicate în cauză și să se menționeze că aceste texte au fost citite în ședință publică.

7. Să nu ia parte ca asesori la Curțile cu jurați magistrații cari au făcut instrucțiunea sau au dat mandate de arestare în cauză.

8. Verdictul juraților să fie subscris atât de primul jurat, cât și de președinte și grefier.

9. În materie corecțională hotărârile să fie suficiente motivate, arătându-se în ce anume constă faptul imputat, împrejurările în cari el a fost comis, probele pe cari instanța se bazează pentru a și formă convingerea despre existența faptului și culpabilitatea infractorului și să se constate existența tuturor elementelor esențiale ale infracțiunii pentru cari inculpatul este condamnat.

10. De asemenea instanța să se pronunțe asupra tuturor mijloacelor de probațiune invocate de inculpat și în caz de înlăturare a lor să se arate considerațiunile pe cari instanța s'a bazat pentru a da o astfel de soluțiune.

11. În caz când s'a admis inculpatului administrarea unei dovezi, să se arate motivele pentru cari dovada administrată nu poate fi ținută înseamă.

12. Orice ștersătură, răsătură, adăugire, etc. din vre'un proces-verbal, jurnal sau hotărâre judecătorească, să fie aprobată și subscrisă de președinte și grefier.

13. Motivele de contestație să fie discutate și cercetate și în lipsa contestatorului.

14. Să se menționeze în procesul-verbal al hotărârilor corecționale că s'a dat cuvântul părților și concluziunile puse de acestea.

Credem de asemenea că este necesar ca Președintele Curții cu jurați să fie obligat a cerceta toate dosarele judecate și în cari s'a declarat recurs, și să constate printr'un proces-verbal, care să fie atașat la dosar, numărul actelor și lucrărilor cerute de lege, sub pedeapsă de nulitate, pentru că numai astfel se pot evita casări din cauza lipsei din dosar a unor acte și lucrări esențiale, de exemplu: procesul-verbal dresat de grefier, conform art. 284 din procedura penală, cazuri aduse deja la cunoștința d-voastră.

Președintele secției II a Inaltel Curți de casație și justiție
CONST. G. RĂTESCU

JURISPRUDENȚA ROMANĂ.

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE S. III

Audiența de la 17 Octombrie 1928

Președinția D-lui St. Mladoveanu, președinte

Soc. Waston & Youell cu Jean L. Phocas

TRANZACȚIUNE, — STINGEREA UNUI LITIGIU COMERCIAL. — CĂRACTERUL COMERCIAL AL TRANZACȚIUNEI, — DOVADA CU MARTORI. — ADMISIBILITATE. — ART. 1705 COD CIVIL — ART. 3. 4 ȘI 46 C. COM.

TRIBUNALUL DOROHOI

Audiența de la 15 Mai 1928

Președinția D-lui Octav Pienescu, judecător

Obștea Gârbeni cu Margareta Babic

INCHIRIERE. — ARENDARE. — CONTRACT AUTENTIC. — INVESTIREA LUI CU TITLU EXECUTOR. — PACT COMISORIU EXPRES. — CERCE. — TAREA LUI DE PREZIDENTUL TRIBUNALULUI CHEMAT A DA ORDONANTA DE EVAQUARE. — ART. 2 DIN LEGEA PROPRIETARILOR ȘI 20 DIN LEGEA AUTENTIFICĂRII ACTELOR. — OBLIGATIUNI. — NEEXECUTARE. — DEBITOR. — PREZUMTIE DE CULPĂ. — PACT COMISORIU EXPRES. — REZILIAREA CONTRACTULUI. — OFERTA REALĂ. — ART. 1114 COD. CIVIL.

r. Obținerea evacuării din imobil a arendașului sau chiriașului pe baza art. 2 din legea proprietarilor, presupune că contractul este reziliat de drept, deci exigibil, de unde și necesitatea existenței în contract a unui pact comisoriu expres care să prevadă această reziliere în caz de neplata chiriei sau arenzei datorată.

Prin urmare Președintele Tribunalului sau judecătorul ce i ține locul, au datoria nu numai de a vedea dacă contractul prezintat este autentic și investit cu formula executorie ci și dacă acest contract este reziliat în baza unui pact comisoriu și implicit dacă bine sau rău a fost investit cu formula executorie.

2. Ori de câte ori ne găsim în fața unei neexecutări de obligațiuni există prezumție de culpă din partea debitorului, care pentru a împiedica efectul pactului comisoriu expres inserat, adică rezilierea contractului, va trebui să dovedească sau că inexecutarea nu i poate fi imputabilă sau că provine din faptul creditorului.

3. Debitorul pentru a dovedi că nu este în culpă de a nu și fi îndeplinit obligația sa și a înlătura consecința unei neplăți a datoriei la termen, în cazul când creditorul refuză a primi plata sumei ce i se oferă, are deschisă calea ofertei reale urmată de consemnațiune prevăzută de art. 1114 codul civil; consemnarea sumei datorate însă neprecedată de oferta reală neputând înlătura culpa.

No. Respinsă contestația făcută de către Obștea Gârbeni în proces cu Margareta Colonel Babic personal și ca tutoare a minorului său fiu Ionel Babic.

S'au ascultat D-nii avocați V. V. Lovinescu și Jean Chises pentru contestătoare și St. Scriban pentru intimată.

Tribunalul,

Asupra constestației făcută de către Obștea Gârbeni-Havârna, prin petiția înreg. la No. 39784 924 contra executării ordonanței prezidențiale No. 10407/927.

Având în vedere susținerile și concluziunile părților și actele din dosar:

Având în vedere că contestatoarea invoacă în spirijinul contestației făcute următoarele motive:

1) Nu există stipulat în contractul de arendă un pact comisoriu expres clar și vizibil la prima vedere, din moment ce nu se declară că în caz de neplata arenzei la termen contractul va fi reziliat

Tranzacțiunea privind un litigiu comercial are un caracter comercial, astfel că potrivit art. 45 c. com. poate fi dovedită și cu proba cu martori.

No. 784. — Respins recursul făcut de firma Waston & Youell în contra Deciziei cu No. 88/926 a Curții de Apel din Galați S. II a

S'au ascultat D-nii avocați C. I. Vasilescu pentru recurentă și Vasile Poltzer pentru intimat.

Curtea deliberând,

Asupra motivului de recurs:

„Violarea art. 1705 c. civ. prin aceea că instanța de fond a admis dovada cu martori pe când menționatul articol cere imperios un act scris“.

Având în vedere că din Decizia atacată cu recurs se constată că între firma recurentă „Watson & Youell“ și intimatul Jean Phocas ivindu-se un proces pentru nelivrarea unui număr de 20 vagoane de fasole, ambele părți litigante au stins acest litigiu printr'un act de tranzacție în baza căruia recurenta s'a obligat și i-a și plătit intimatului o desdeunare de 734.763 lei; că însă ulterior încheerii acestei tranzacțiuni intimatul observând o eroare materială în defavorul său cu privire la calculul sumei, și recurenta ne mai voind să recunoască această eroare de calcul, a chemat-o în judecată pentru a-i restitui diferența, în care scop instanța de fond i-a admis proba cu martori pentru a dovedi eroarea materială săvârșită în calculul tranzacției.

Considerând că în conformitate cu art. 4 c. com. în afară de faptele de comerț enumerate limitativ de art. 3 dela punctul 1-20, printre actele de comerț trebuie să fie socotite de asemenea și toate celelalte contracte sau obligațiuni în genere ce sunt încheiate de un comerciant afară numai dacă acestea nu sunt de natură civilă sau dacă contrariul nu rezultă din însuși actul litigios.

Că legiuitorul, tocmai pentru a înlătura ori ce discuțiune asupra naturii actului de tranzacție și în genere a tuturor celorlalte acte încheiate de un comerciant, prin art. 4 c. com. a dispus lămurit că toate actele încheiate de un comerciant sunt fapte de comerț, afară de cele două excepțiuni arătate mai sus.

Considerând că în speță tranzacțiunea intervenind prin acordul părților pentru a stinge un litigiu comercial, implicit și ca o consecință a acestui litigiu capătă un caracter comercial.

Că a decide contrariul, că între doi comercianți cu privire la un act pur de comerț, cum este cazul în speță — vânzarea sau cumpărarea a 20 vagoane de fasole — se poate încheia o tranzacțiune de natură civilă, înseamnă a contraveni dispozițiilor categorice ale art. 4 c. com. cari prin cele două excepțiuni prevăzute în acest text, nu a înțeles să vizeze de cât numai acele acte izolate cu caracter pur civil, pe care un comerciant le face, fără ca acestea să aibă nici un fel de legătură cu exercițiul felului său de comerț.

Că astfel fiind, întrucât tranzacțiunea privind un litigiu comercial are un caracter comercial, care potrivit art. 46 c. com. poate fi dovedită și cu proba cu martori, motivul I de recurs este nefondat.

Pentru aceste motive respinge etc.

deplin drept și cel mult poate fi dedus acest pact cu consecința rezilierii prin analogie și ca o deducțiune din cuvântul evacuare, analogie și deducțiune însă imposibil de făcut pe calea sumară a art. 2 din legea proprietarilor, ci numai pe calea unei acțiuni contradictorii prevăzută de art. 3 și urm. din aceeași lege, și cu aceasta deci evidențiată lipsă de exigibilitate a actului și deci și imposibilitatea investirii lui cu formula executarie și implicit și a emiterii unei ordonanțe prezidențiale conform art. 2 din legea propr.

2) Plata arenzei nu este portabilă din moment ce în contract nu se arată precis domiciliul proprietarei ci numai se stipulează că plata arenzei se va face la domiciliul ei în București unde va locui, ori nici până 'n prezent dânsa n'a notificat expres acest domiciliul obștei.

3) Că în tot cazul obștea nu este în culpă și astfel pactul comisoriu nu a putut opera de oarece în ziua de 6 Octombrie prin reprezentanții ei, s'a prezentat la domiciliul proprietarei, pentru a-i face plata arenzei datorate, însă i-a fost refuzată primirea, cum a și dovedit cu martorii audiați, ceia ce a determinat-o să consemneze suma în aceeași zi cu recipisa Administrației Financiare Ilfov No. 1388815/927.

Considerând că în principiu admisibilitatea soluționării unei cereri conform art. 2 din legea proprietarilor, apare condiționată de prezentarea unui act autentic și investit cu formula executorie care desigur că nu poate fi acordată conform art. 20 din legea aut. de cât numai când drepturile prevăzute în contract sunt exigibile; cu alte cuvinte art. 2 din legea propriet. nu a derogat în această privință cu nimic dela principiile stabilite în legea autentificării.

Că așa fiind obținerea evacuării din imobil a arendașului sau chiriașului conform textului menționat presupune că contractul este reziliat de drept deci exigibil de unde și necesitatea existenței în act a unui pact comisor expres care să prevadă această reziliere în caz de neplată a chiriei sau arenzei datorate.

Că astfel Prezidentul Tribunalul sau judecătorul ce-i ține locul au datoriat portiv art. menționat nu numai de a vedea că actul prezentat în sprijinul cererii este autentic și investit cu formula executorie ci și dacă contractul ce poartă formula executorie este reziliat în baza unui pact comisor, deci exigibil și implicit dacă bine sau rău a fost investit cu formula executorie.

Că însă această putere de interpretare și deducțiune a exigibilității actului, va trebui desigur să fie limitată la aprecieri sumare posibile de făcut datorită clarității clauzelor din act, fără a mai fi nevoie de verificări faptice în afara contractului, sau de a se descoperi în ipoteza unor clauze obscure care a fost intențiunea părților când le-au stipulat, în care ipoteză desigur că singura cale este cea a unei acțiuni contradictorii pe cale principală (Cas. I, 385/906, și Cas. II, 328/925 P. R. 926 p. I pag. 89).

Ori în specie părțile în momentul contractării au stipulat de comun acord în mod clar și precis că în caz de neplată la timp a arenzei sau dărilor către stat, proprietara va putea, adică va avea opțiunea ca fără somație, punere în întârziere sau judecată, să investească actul cu formula execu-

rie și să ceară ordonanța de evacuare în contra obștei arendașe.

Că această clauză prin claritatea ei exprimă îndeajuns existența unui pact comisor expres de gr. al. 3-lea, doctrina și jurisprudența necerând pentru exteriorizarea lui termeni sacramentali, căci facultatea acordată proprietarei da a cere evacuarea implică rezilierea contractului, această fiind consecința finală a unei rezilieri.

Prin urmare nu se poate spune că existența acestui pact comisor și cu dânsul exigibilitatea actului, a fost dedusă prin interpretarea voinței părților și cu aceasta deci Prezidentul tribunalului ce a dat ordonanța a întrecut limitele competenței ce-i acordă art. 2 din legea proprietarilor, deoarece pactul se impune dela prima vedere prin claritatea clauzei ce-l prevede și mai ales prin efectul ce părțile au voit să i-l dea înserându-l în act.

A decide contrarul ar însemna să se contrazică voința părților, care a fost ca actul să devină exigibil și deci susceptibil de investire cu formula executorie în caz de neplată a arenzei la termen fără somație și fără judecată, partea în culpă adică obștea putând fi evacuată, ceea ce desigur că nu e posibil de admis.

Că așa fiind sub acest aspect bine a fost emisă ordonanța a cărei executare se contestă.

Că în cea ce privește susținerea că arenda nu este portabilă ci cherabilă cu consecința deci că atât timp cât proprietara nu a făcut dovada că a cerut-o, obștea nu poate fi considerată în culpă pentru neplată și la termen.

Având în vedere însă că în contract se stipulează că plata arenzei se va face de către obștie la domiciliul proprietarei din București unde va domicilia.

Ori prin somațiile făcute în anii 1925 și 1926 și aflate la dosar și primite de către obștie, proprietara a prevăzut că domiciliul său este în București strada Zorilor No. 2, domiciliu la care de altfel însăși obștea s'a adresat cu scrisoarea aflată la dosar prin care-i notifică că i-a depus arenda datorită pe semestrul de Octombrie 1926 și a cărei neplată a motivat emiteria ordonanței de evacuare și cu această evidențiată portabilitatea plăței arenzei și deci netemeinicia motivului învoacat.

În ceia ce privește cel de al 3-lea motiv invocat.

Considerând că în principiu pactul comisor sau clauza rezulatorie espresă stipulată într'un contract de locațiune sau arendă și care operează rezilierea de drept a contractului apare ca o sancțiune ce însuși debitorul și-o impune în caz când din rea voință sau neglijență nu-și execută obligațiile contractuale.

Că deci ori decât ori ne găsim în fața unei neexecutări de obligațiuni există prezumțiunea de culpă din partea debitorului, care pentru a împiedica efectul pactului comisor expres inserat, adică rezilierea contractului, va trebui să dovedească că inexecutarea sau nu-i poate fi imputabilă sau că provine din faptul creditorului.

Că pentru a dovedi că nu este în culpă de a nu-și fi îndeplinit obligația sa și a înlătura astfel consecința unei neplăți a datoriei la termen în cazul când creditorul refuză a primi plata sumei ce i se oferă, legiuitorul i-a dat putința ca pe calea ofertei reale prevăzută de art. 1114 c. civ. făcută în termen să constate refuzul creditorului

și deci culpa lui în realizarea pactului comisor stipulat, simpla prezentare la domiciliu lui și refuzul de primire în condițiile ofertei, nefiind suficiente pentru înlăturarea presumpțiunii de culpă ce-l apără căci trebuie să dovedească condițiile contractului și totodată injustețta refuzului creditorului de a-i primi, că însă aceste împrejurări apar ca fapte juridice nesusceptibile de dovedit decât pe calea prevăzută de art. 1114 și urm. c. civ.

Cu alte cuvinte ofertele reale sunt utile și chiar absolut necesare, pentru ca debitorul să poată înlătura presumpțiunea de culpă ce în principiu îl apasă și deci să oprească operarea pactului comisor stipulat, consemnarea sumei datorate însă neprecedată de oferte reală neputând înlătura culpa.

Ori în specie din recunoașterea însăși a contestatorei cât și din probele administrate se constată că obștea departe de a face oferta reală proprietarei pentru suma datorată drept arendă pentru semestrul de Octombrie 1927 și a cărei primire se pretinde că a fost refuzată, s'a mulțumit numai să o consemneze cu recipisa No. 138815/927 și cu aceasta deci neputând înlătura conform principiilor enunțate presumpția de culpă și ca consecință operarea pactului comisor în contract și în consecință evidențiată și netemeinicia contestației făcută.

Că dacă chiar prin imposibil s'ar putea susține că ofertele reale nu sunt singurul mijloc admisibil pentru înlăturarea efectelor pactului comisor, ci e suficientă numai dovedirea în fapt a prezentării debitorului la domiciliul creditorului pentru a plăti suma datorată și refuzul acestuia de a primi suma, încă în specie proba admisă și administrată deși cu caracter preparator și deci susceptibilă de revenire asupra ei, nu apare concludentă, dacă se i-a în considerațiune faptul că singura depoziție ce poate interesa, e făcută de către P. Boingeanu membru component al obștei.

A pune bază pe această depoziție ar însemna că reclamanta să-și dovedească pretențiunile numai prin propria sa mărturisire la care însă intimata nu a apelat ceea ce desigur că nu e posibil de admis.

Că așa fiind și sub acest aspect contestația făcută apare ca nefondată urmând a fi respinsă.

Pentru aceste considerente redactate de d-l Judecător Octav Pienescu, respinge.

Semnați: *Octav Pienescu, Traian Botezatu*

ERATĂ

A se rectifica la Deciziunea Curții de apel din Iași secția I-a, No. 184 din 7 Decembrie 1927, publicată în Dreptul No. 25/1928, p. 196, coloana 2-a rândul 38, în loc de: „ce N. Boral ne fiind proprietar la moșie nu putea conform principiului nemo plus iuris ad alium transferre tateea prin donațiune;“ a se citi: „conform principiului nemo plus iuris in alium transferre protest quam ipse habet, să transmită proprietatea prin donațiune;“

GREFA TRIBUNALULUI ILFOV S. I com.

Ordonanța Nr. 14413. — 1928 Iulie 12.

Noi, Președintele Tribunalului Ilfov S. I com.

Având în vedere petiția înreg. la Nr. 29410/928, prin care Banca Comercială Română Soc. Anonimă din București cere a se îndeplini formalitățile legale cu privire la anularea cambiei ce a fost sustrasă din Biourourile Portăreilor Tribunalului Ilfov S. Protes-telor, în valoare de lei 39.380, emisă la 17 Septem-brie 1926, cu scadența la 31 Decembrie 1926, semnată de Heinrich Einhorn din București strada Carol Nr. 10—12, în ordinaul D-lui Sc. Klar din Pasagiul Imo-biliara Nr. 4, girată de acesta la ordinul D-lui Wal-gemar Berlin și transmisă de numitul asupra peti-ționarei.

Văzând și dispozițiunile art. 355 cod. com.

Pentru aceste motive, Ordonă:

Că oricine posedă una cambie in valoare de lei 39.380 emisă la 17 Septembrie 1926, cu scadența la 31 Decembrie 1926, semnată de Heinrich Einhorn din București strada Carol Nr. 10—12, în ordinaul D-lui Seklar din pasagiul Imobiliara Nr. 4, girată de ace-sta la ordinul D-lui Waldemar Berlin, și transmisă asupra Bânsei Comerciale Române din București strada Smârdan Nr. 3 să o prezinte la grefa acestei secțiuni în termen de 40 zile dela data publicării și afișării prezentei ordonanțe cunoscând că în caz de neaprezentare se va declara nulă și fără tărie față cu deținătorul.

Prezenta ordonanță se va afișa la Primărie, la Bursă, și la ușa Tribunalului, publicându-se în Monitorul Oficial și ziarul „Dreptul“.

Președinte, *C. Negoescu*

Dosar Nr. 3104/928. Grefier, *Gh. Toncescu*

TRIBUNALUL ILFOV S. II com.

Ordonanța Nr. 11699. — 1928 Iunie 30.

Asupra cererii făcută cu petiția înregistrată la Nr. 20698, prin care D-l M. Efrain comerciant, din București str. Decebal Nr. 22, cere să se ordone îndeplinirea formalităților de publicare și afișare cu privire la pierderea cecului descris mai jos.

Văzând că potrivit disp. art. 354 și urm. din codul comercial, asemenea cereri sunt admisibile. Ordonăm:

Că oricine păsează cecul Nr. 246104/19194 de lire italiene 7083,45 emis de Dresdner Bank din București, în ziua de 17 Ianuarie 1927, as. (Credito Italiano, Milano în ordinaul M. Efrain și girat de petiționar, in o.) Bânicii Comerciale Italiene și Române din Bu-curești str. Bursei, să-l prezinte în termen de 40 zile dela publicarea prezentei, la Grefa acestui Tribunal, cunoscând că în caz de neurmare el se va declara nul și fără valoare în mâinele oricui s'ar găsi.

Ordonanța de față se va publica în Monitorul Ofi-cial și ziarul Dreptul, se va afișa în sala Tribuna-lului, Primăriei și Bursei.

Președinte, *Radovan* Prim Grefier, *F. Chioveanu*

Ordonanța Nr. 15475. — 1928 Iulie 30.

Noi, Președintele Tribunalului Ilfov S. I Com.

Având în vedere petiția înreg. la Nr. 32192/928 prin care S. N. Iancovici, comerciant din București, Str. Academiei Nr. 6, cere a se îndeplini formalită-țile legale cu privire la cekurile Nr. D. 35991 de Lstg. 157.9.3 și Nr. D. 35992 de Lstg. 42.5.5 emise de Banca

Marmorosch Blank & Comp. Societate Anonimă cu sediul în București, Str. Paris Nr. 4, asupra The London & Eastern Trade Bank Ltd cu sediul în Londra E. C. 3 (Anglia), Grace Church Nr. 61 în ordinul Joseph Crosfield & Tons Ltd cu sediul în Warrington (Anglia).

Văzând și dispozițiile art. 355 cod. com.

Pentru aceste motive, Ordonă :

Că oricine posedă cekurile Nr. D. 35991 de Lstg 157.9.3 și Nr. D. 35992 de Lstg 42.5.5 emise de Banca Marmorosch Blank & Comp. Societate Anonimă cu sediul în București, str. Paris Nr. 4, asupra The London & Eastern Trade Bank Ltd cu sediul în Londra E. C. 3 (Anglia) Grace Church Nr. 61 în ordinul Joseph Crosfield & Sons Ltd. cu sediul în Warrington (Anglia) să le prezinte la Grefa acestui Tribunal în termen de 40 zile dela data publicării și afișării prezentei ordonanțe, cunoscând că în caz de neprezentare se vor declara nule și fără tărie față de deținătorul lor.

Prezenta ordonanță se va afișa în sala Tribunalului, în localurile Bursei și în sala Primăriei, publicându-se în Monitorul Oficial și ziarul „Dreptul“.

Președinte, *M. I. Grădișteanu* Grefier, *St. Nanu*

Ordonanța Nr. 12557. — 1928 Iulie 17.

Asupra cererii făcută cu petiția înreg. la Nr. 23012 1928, de către Garai & Cohn din Viena, cu donațiunile ales la Banca Marmorosch Blank & Comp. din București, de a se ordona îndeplinirea formalităților de publicare și afișare cu privire la pierderea cecului Nr. 21099/9187 de franci elvețieni 498.

Noi, Președintele Tribunalului Ilfov S. II Com.

În baza art. 254 și urm. din c. com. Ordonăm :

Că oricine posedă cecul Nr. 21099/9187, de franci elvețieni 498, emis de Banca Marmorosch Blank & Comp, din București, asupra Union de Banques Suisses Zurich la ordinul firmei Garai & Cohn din Viena, să-l prezinte în termen de 40 zile dela publicarea prezentei, la Grefa acestui Tribunal, căci contrariu el se va declara nul și fără tărie în mâinile oricui s'ar găsi.

Această ordonanță se va publica în Monitorul Oficial și revista „Dreptul“. Deasemenea se va afișa prin intermediul portărelului acestei secțiuni, în sălile Tribunalului, Primăriei și Bursei.

Președinte, *E. Donici* Grefier, *C. Chioveanu*

Ordonanța Nr. 12558. — 1928 Iulie 17.

Având în vedere petiția din față prin care B. Spiegler & Sohen, cere a se îndeplini formalitățile de publicare și afișare relativ la pierderea cecului cu Nr. 9618 de coroane cehe 6.820,05 (șase mii optsute douăzeci, 05) emis de Banca Marmorosch Blank & Co. asupra Bohmische Kommerzialbank Prage la ordinul B. Spiegler & Sohne, care n'a ajuns la destinație pierzându-se pe drum.

Având în vedere că posesorul unei cambii sau cek pierdut sau sustras poate cere anularea lui la Tribunalul locului plăței.

Văzând dispoz. art. 354 și urm. c. com.

Pentru aceste motive,

Noi, Președintele Tribunalului Ilfov S. II Com.

Ordonăm :

Că oricine posedă cecul cu Nr. 9618 de coroane cehe 6.820,05 (șase mii optsute douăzeci și 05⁰/0), emis de Banca Marmorosch Blank & Co. asupra Bohmische Kommerzialbank, Prage, la ordinul B. Spiegler & Sohne, să-l prezinte la Grefa acestui Tribunal

în termen de 40 zile dela publicarea prezentei ordonanțe, cunoscând că în caz contrariu el se va declara nul în mâinile oricui s'ar afla față de posesorul lui.

Prezenta ordonanță se va afișa în sala Tribunalului, a Primăriei și a Bursei și se va publica în Monitorul Oficial și ziarul „Dreptul“.

Președinte, *E. Donici* Grefier, *F. Chioveanu*

Ordonanța Nr. 15646. — 1928 August 3

Noi, Președintele Tribunalului Ilfov S. I com.

Având în vedere petiția înreg. la Nr. 32610/928, prin care D-l Benedetto de Luca din Splaiul General Cernat Nr. 6, cere a se îndeplini formalitățile legale cu privire la pierderea și anularea cecului de Lstg. 159.14, emis la 16 7/928, de Banca Marmorosch Blank & Co. din București, în ordinul petiționarului, asupra Băncii Kleinwort Son's Londra.

Văzând și dispoz. art. 355 și 366 cod. com.

Pentru aceste motive, ordonă :

Că oricine posedă cecul cu Nr. 106.276 de Lstg. 159.14, emis la 16/7/928, de Banca Marmorosch Blank & Co. din București, în ordinul D-lui Benedetto de Luca asupra Băncii Kleinwort Son's Londra, să-l prezinte la Grefa acestei secțiuni în termen de 60 zile dela data publicării și afișării prezentei ordonanțe cunoscând că în caz de neprezentare se va declara nul și fără tărie față de deținător.

Prezenta ordonanță se va afișa la Primărie, în sala Tribunalului și la Bursă, publicându-se în Monitorul Oficial și ziarul „Dreptul“.

Președinte, *M. I. Grădișteanu*

Grefier, *Gh. Toncescu*

Dosarul Nr. 3466 928

Ordonanța No. 15788 — 1928 August 7

Noi, Președintele Tribunalului Ilfov S. I Com.

Având în vedere petiția înreg. la No. 32942 928, prin care Societatea în nume colectiv Emil Zaharia & Steriu I. Cornătescu din București, str. Popa Nan No. 181, cere a se îndeplini formalitățile legale cu privire la anularea a două cambii semnate de d. S. Nestorescu în ordinul Societății petiționare, una în valoare de lei 20.000 și alta de lei 9750, ambele emise la București în ziua de 30 Iunie 1928 și cu scadențele la 31 Iulie 1928, în București, pe care le-a pierdut.

Văzând și dispozițiile art. 355 cod. com.

Pentru aceste motive, ordonă :

Că oricine posedă două cambii semnate de d. S. Nestorescu în ordinul Soc. în nume colectiv Emil Zaharia & Steriu I. Cornătescu din București, una în valoare de lei 20.000 și alta de 9750 lei, ambele emise la București în ziua de 30 Iunie 1928, și cu scadențele la 31 Iulie 1928, plătiabile în București, cambii ce le-a pierdut, să le prezinte la Grefa acestei secțiuni în termen de 40 zile dela data publicării și afișării acestei Ordonanțe cunoscând că în caz de neprezentare se vor declara nule și fără tărie față de deținătorul.

Prezenta Ordonanță se va afișa la Primărie, în Sala Tribunalului și la Bursă, publicându-se în Monitorul Oficial și ziarul „Dreptul“.

(ss) *M. I. Grădișteanu*

Grefier (ss) *Gh. Toncescu*

Dosar No. 3503/928.